

[Thestrup.]

af de kørende patruljer, tror jeg i alt fald, vi skal have flere patruljer end nu. Jeg synes også, man skulle overveje, om der er andre muligheder for at sikre freden på gaderne. Politiets centrale opgave er for kriminalpolitiets vedkommende at opklare forbrydelserne og pågribe forbryderne og for ordenspolitiet at opretholde fred og orden på gader, veje og pladser, og disse opgaver er samfundsopgaver af den allerstørste vigtighed. Jeg kan sige, at vi er villige til at give politiet al mulig støtte til udførelsen af dem. Jeg ved, at politiet har mange andre opgaver, men jeg kan heller ikke nægte, at vi måske herinde er for tilbøjelige til stadig at pålægge politiet nye opgaver, men disse opgaver bør være nummer to over for de egentlig centrale opgaver.

Som et tredje forhold af betydning for forøgelsen af kriminaliteten vil jeg gerne nævne spiritusmisbruget. Det er et meget stort antal, der begår deres første forbrydelse under påvirkning af spiritus. Vi er vist alle klar over, at den ulykke, der skete for få dage siden på Hørsholmvejen, rejser det spørgsmål, om vi i tilstrækkelig grad har slået fast, at motorkørsel og spiritus ikke under nogen omstændighed kan forenes. Men også på andre områder end motorkørsel er spiritusmisbruget en fare. Jeg tror ikke, nogen af os tænker på at indføre forbud eller lignende restriktioner, men der var måske nok et og andet at gøre, bl. a. i noget højere grad at overvåge, at restauranterne ikke udskænker spiritus til de helt unge.

Det er jo ikke meningen, at vi ved lovforslags første behandling skal drøfte enkeltheder, og jeg skal derfor søge at holde mig til hovedpunkterne og til de mere principielle spørgsmål.

Må jeg først sige, at jeg er enig med den højtærede minister i, at vi bør bygge videre på det sanktionssystem, der indførtes ved straffeloven af 1930; det er også min opfattelse, at det har virket tilfredsstillende. Når man følger det system, som ministeren har opstillet i sin skriftlige fremsættelse, er det første punkt, man kommer til, de specielle regler, der gælder for de unge lovovertrædere. For så vidt angår de 15-18-årige, tror jeg, at kombinationen af bøde og tiltalefråfald er hensigtsmæssig. Det samme tror

jeg er tilfældet med det andet forslag: at prøvetiden ikke absolut skal være identisk med forsorgstiden. Jeg er knap så sikker på, at jeg er helt enig med ministeren for så vidt angår ændringerne i reglerne vedrørende de 18-21-årige. Jeg er enig med flertallet i straffelovskommissionen og med ministeren i, at ungdomsfængsel træder mere og mere i forgrunden, og at almindeligt tidsbestemt fængsel og hæfte mere og mere skal træde i baggrunden for denne aldersgruppes vedkommende, og at det derfor er formålstjenligt at kunne prøveløslade fra ungdomsfængsel, inden der er gået 1 år. Jeg kan også slutte mig til flertallet i straffelovskommissionen og til ministeren, når det gælder deres opfattelse af, at det er formålstjenligt i visse tilfælde at kunne idømme ungdomsfængsel for 21-23-årige; derimod er jeg mere tilbøjelig til at følge landsdommer Lucas i hans forslag om, at afgørelser om prøveløsladelse og genindsættelser — eller da i alt fald navnlig genindsættelser — skal forelægges for domstolene.

Det næste vigtige afsnit er afsnittet om de betingede domme, straffelovens kapitel 7. Også den rigtige ordning af dette forhold er af største betydning for bekæmpelsen af ungdomskriminaliteten. Det vigtigste spørgsmål her er jo spørgsmålet om den betingede doms form. Her er der i straffelovskommissionen om betingede domme opstillet 3 former: for det første forsorgsdommen, nemlig dommen, hvor tiltalte kun dømmes til forsorg under en eller anden form; for det andet den form, vi i øjeblikket bruger her i landet, og som vi kender, med idømmelse af en bestemt straf, således at fuldbyrdelsen af denne betingelsesvis udsættes; og for det tredje den form, som man kender i Sverige, dommen, hvor straffens fastsættelse også udsættes. Ministeren har valgt den vej — og her er han ikke enig med straffelovskommissionen — at beholde nr. 2, altså den nuværende form, og indføre nr. 3, dommen, hvor også fastsættelsen udskydes i prøvetiden.

Der er om dette forhold skrevet en række artikler i juridiske fagskrifter, og jeg skal erkende, at jeg ikke har haft tid til nu at gennemgå dem nærmere. Rent umiddelbart er jeg tilbøjelig til at slutte mig til ministeren, dog måske således, at den nuværende